

на Римляни-те, зашо кѣто минаха бѣратз, додо-
 ха до врата-та Антиохійскы, и приминаха въ Па-
 лестинѣ, гдѣто робаха, गरेха, колаха и упѣсто-
 шаваха, освоиха и Дамаскз и дрѣгы градовы, и
 на конецз освоиха и Иерѣсалимз, гдѣ-то сичко на
 огънь и на мечь придадоха; и много церковницы,
 монасы и монахины са погѣбиха окаяно; колко-то
 же остаха живи отз жители-те, тѣхз сичкы-те вър-
 зѣваха съ веригы, за да ги закаратз и преселатз
 одѣятз Тигарз рѣкѣ. И оставиха само Иудеи-те,
 кѣто най-големы непріатели на Хрїстіани-те, кои-
 то кѣто кѣпѣваха заровины-те хрїстіаны, показ-
 ваха си бѣснотѣ-тѣ върхѣ тѣхз, и ги убиваха,
 както тїи шаха. Казватз, че Иудеи-те избили до
 деведесать хилады Хрїстіаны съ томъ способз; зар-
 робиха и Иерѣсалимскій-атз Патрїархз Захарїа. А
 Божїй-атз гробз и церквѣ-тѣ Иерѣсалимскѣ пона-
 прешз разграбиха, а послѣ изгориха. Зеха за-
 адно съ дрѣгы-те свѣщены сосѣды и честный-атз
 крестз, на кого-то са рѣспна Господь, заадно съ
 ковчег-атз, гдѣ-то бѣше и печат-атз епископскїй,
 а гѣва-та (сингератз), съ коуж-то напоиха Исѣса
 на кръст-атз съ оцетз, и копїе-то, съ кое-то го
 проподѣха въ ребро-то, тїа са увардиха въ Кон-
 стантинополь. И послѣ отсѣдствїе-то Захарїево,
 оста церкованз управитель въ Иерѣсалимз Модестз,
 кой-то са ревностно стараше, да докара въ перво-
 то состоанїе свѣты те мѣста, коуж-то много помо-
 гна Александрїйскїй-атз епископз Юаннз, наре-
 ченый Милостивый.